

blive stærkere, med større kvalifikation, bedre forskningsindsats, fremrykning af investeringer.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det indlæg, vi lige har hørt, var jo det teoretiske indlæg, der blev lavet i slutningen af marts måned, hvor Socialdemokratiet ikke troede på forårspakken, men nu har virkeligheden jo overgået alle dristige forventninger i hvert fald hos Socialdemokratiet. Jeg vil henvise til flere aviser. ErhvervsBladet siger den 26. april 2004: Forårshumøret er i top hos forbrugerne. Berlingske Tidende siger den 17. april: Eksportstigning underbygger optimismen.

Jeg kan i øvrigt endda sige, at Det Radikale Venstre jo også tror på opsvinget, og det må jo dementere alt.

Den 11. april 2004 står der i Berlingske Tiden- de, at håndværkerne mærker byggeglæden efter bare 11 dage, og den 7. april siger HTS: Vi undgår et jobløst opsving.

Alle mærker det her forår, alle mærker den her sommer. Hvorfor mærker hr. Frank Jensen det ikke og måske heller ikke hr. Jacob Buksti og Socialdemokratiets formand? Hvad er det for en mekanisme, der gør, at man ikke kan mærke glæden?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg tror nu aldrig nogen sinde, der er nogen socialdemokrat, der har sagt, at der ikke ville komme et eneste nyt job ud af at brænde 9 mia. kr. af. Nej, det har vi nu ikke sagt. Vi har bare sagt, at det dog var den mest tossede måde, man kunne bruge 9 mia. kr. på, hvis det, man ville, var at cementere en stærkere beskæftigelse også om 5 og 10 år. Så skulle man selvfølgelig have investeret i det, der var fremtid i, rykket de investeringer, der var noget afkast i, frem, satset mere på kvaliteten og kvantiteten i uddannelsesindsats, efteruddannelsesindsats for de mange mennesker, der er blevet ledige, og forskningsindsats.

Det var dér, man kunne have brugt pengene med størst fornuft og i øvrigt også her og nu med størst effekt på dansk beskæftigelse. Det er vi kede af, men vi er da glade for enhver ekstra arbejdsplads, der bliver skaffet. Vi synes bare, det er ærgerligt, at med regeringens måde at gøre det på er de fleste af de nye arbejdspladser, der skaffes, nogle, der kommer i udlandet.

Kl. 23.00

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu går vi så lige til noget helt andet igen. Vi går over til sådan lidt fakta i stedet for avisartikler. Jeg har tidligere spurgt hr. Frank Jensen, og nu regner jeg med et klart svar fra hr. Mogens Lykketoft, som jeg går ud fra har lidt mere styr på Socialdemokratiets gruppe, end hr. Frank Jensen har.

Der er en ting, som Socialdemokraterne ikke rigtig vil forholde sig til i forbindelse med øst-udvidelsen, og det er udstationeringsdirektivet, som giver problemer. Senest i dag har vi set blokader af fagbevægelsen, fordi der kommer arbejdskraft herop, der underbyder de danske arbejdere. Det er sådan en mærkelig tendens, at Socialdemokraterne ikke vil forholde sig til, at der er problemer. Vi har haft rejsearbejdere inde, vi har haft transportarbejdere inde, der kritiserer, men det er, som om Socialdemokratiet ikke vil forholde sig til den kritik, der kommer fra den almindelige arbejder, som står midt i problemerne i det daglige.

Jeg vil godt høre hr. Mogens Lykketofts kommentar til det.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg ser ikke noget lys her, men der er måske hul igennem?

Vi har jo lavet en aftale med regeringen og andre partier for at sikre, at tilpasningen til udvidelsen, hvad angår arbejdsmarkedet, kommer til at foregå så roligt og ordentligt som overhovedet muligt, og at de mennesker, der kommer hertil i kraft af den friere bevægelighed i overgangsperioden, så langt som muligt fastholdes på ordentlige arbejdsvilkår. Vi må selvfølgelig holde øje med – og det vil jeg da også tro at beskæftigelsesministeren er indforstået med – om der er ting, der skal justeres hen ad vejen, for at vi kan få det rolige forløb, som vi alle sammen har ønsket.

Men jeg vil godt sige til hr. Bøgsted, at jeg egentlig ikke tror, vi får nogen uoverskuelige problemer. De værste problemer knytter sig både før og efter udvidelsen til illegal arbejdskraft, og de skal klares ved politiets indsats og ikke ved nye regler eller nye barrierer.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg tror, min tidligere udenrigsministerkollega og nuværende kollega som partiformand i det estiske socialdemokrati har ret i, at bevægeligheden på arbejdsmarkedet i forhold til nogle af de nye lande kan blive et